מגילת תענית — טבת

בעשרים ושמונה בטבת יתיבא כנישתשא על דינא

מפני שכשהיו צדוקין יושבין בסנהדרין שלהם ינאי המלך ושלמינין המלכה יושבת אצלו ולא אחד מישראל יושב עמהם חוץ משמעון בן שטח והיו שואלין תשובות והלכות ולא היו יודעין להביא ראיה מן התורה אמר להם שמעון בן שטח כל מי שהוא יודע להביא ראיה מן התורה יהא ראוי לישב בסנהדרין וכל מי שאינו יודע להביא ראיה מן התורה אינו ראוי לישב בסנהדרין פעם אחד נפל דבר של מעשה ביניהם ולא היו יודעין להביא ראיה מן התורה חוץ מזקן אחד שהיה מפטפט כנגדו א"ל תן לי זמן ולמחר אני משיבך נתן לו זמן הלך וישב לו בינו לבין עצמו כיון שראה שלא היה יודע להביא ראי' מן התורה למחר נתבייש מלבוא ומלישב בסנהדרין גדולה והעמיד שמעון בן שטח אחד מן התלמידים והשיבו במקומו אמר להם אין פוחתין בסנהדרין של שבעים ואחד. וכך היה עוש' בכל יום ויום עד שנסתלקו כולם וישבה סנה' על [דעתו] ובאותו היום שנסתלקה סנהדרין של צדוקין וישבה סנה' של ישראל עשאוהו י"ט: